

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ค้นหาบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) ค้นหาบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้องค์ประกอบบุคลิกภาพทั้ง 5 องค์ประกอบเป็นตัวแปรพยากรณ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 186 คน โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยพิจารณาจากอัตราส่วนจำนวนนิสิตแต่ละชั้นปี จำนวน 126 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบของดิกแมน (Digman) ซึ่งสร้างโดย รสชรินทร์ ฉายแก้ว (2536) โดยผู้วิจัยได้นำแบบวัดมาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืออีกครั้งกับนิสิต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient) และหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน โดยหาความสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) และสร้างสมการพยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและใช้การเลือกตัวแปรเข้าสมการแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ด้วยคอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรบุคลิกภาพแต่ละด้านมีค่าอยู่ระหว่าง .246-.611 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยบุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน (X2) กับบุคลิกภาพด้านมโนธรรม (X3) มีความสัมพันธ์กันสูงสุด มีค่าเท่ากับ -.611 และบุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน (X2) กับบุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (X4) มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด มีค่าเท่ากับ .246 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) เพียงด้านเดียวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .179

2. ผลการค้นหาบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) .387 มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 15.0 ($R^2 = .150$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ .402 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว คือ บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) บุคลิกภาพด้านมโนธรรม (X3) ซึ่งส่งผลทางบวก และบุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน (X2) ซึ่งส่งผลทางลบ ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก 2 ตัว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .364(X1) - .482(X2) + .300(X3) - .114(X4) + .045(X5) + 2.641$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .333(Z1) - .479(Z2) + .267(Z3) - .107(Z4) + .040(Z5)$$

3. ผลการค้นหาบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) .376 มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 14.1 ($R^2 = .141$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ .401 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว คือ บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) บุคลิกภาพด้านมโนธรรม (X3)

ซึ่งส่งผลทางบวก และบุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน (X2) ซึ่งส่งผลทางลบ ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก 2 ตัว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .358(X1) - .454(X2) + .241(X3) + 2.564$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .328(Z1) - .451(Z2) + .214 (Z3)$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ว่า บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) บุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน (X2) บุคลิกภาพด้านมโนธรรม (X3) บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (X4) และบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (X5) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิญญา วิศาลาภรณ์ (2522, หน้า 95) รสชรินทร์ ฉายแก้ว (2536, หน้า 86-87) สุภวรรณ พันธุ์จันทร์ (2534, หน้า 97) เอกรินทร์ คุณยศยิ่ง (2547, หน้า 44) กิตยา พินิตภูวดล (2544, หน้า 69-70) อังคณา เทียงธรรม (2546, หน้า 38-39) และ King (1998) ซึ่งต่างก็ได้ข้อสรุปสอดคล้องกันว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. บุคลิกภาพที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) บุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน (X2) และบุคลิกภาพด้านมโนธรรม (X3) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ว่า บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) บุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน (X2) บุคลิกภาพด้านมโนธรรม (X3) บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (X4) และบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (X5) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .376 หมายความว่า บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว บุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน และบุคลิกภาพด้านมโนธรรมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็น 14.1 เปอร์เซ็นต์ จะเห็นได้ว่าตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจเนื่องจากตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ เพราะในการเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์นั้น ตัวแปรพยากรณ์บางตัวไม่ควรนำมาพิจารณาเนื่องจากตัวแปรพยากรณ์นั้นๆ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรพยากรณ์

อื่นๆ (Autocorrelation) ซึ่งถ้าตัวแปรพยากรณ์นั้นๆ เข้าไปด้วย จะทำให้เปอร์เซ็นต์ของตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์มีค่าไม่สูงพอ (วิชิต หล่อจ๊ะชูณหักกุล, 2524, หน้า 131)

บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว เป็นตัวแปรบุคลิกภาพที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จากผลการวิจัย พบว่าบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตที่มีบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยนิสิตที่มีบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวสูงจะมีลักษณะเด่น คือ ชอบสังคม เปิดเผย กล้าแสดงออก ชอบความตื่นเต้น สนุกสนาน มองโลกในแง่ดี เต็มไปด้วยพลังและความรวดเร็ว รวมทั้งอารมณ์แจ่มใสและลักษณะท่าทีอบอุ่น นิสิตชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ป่วย ดังนั้นการที่มีลักษณะดังกล่าว จะทำให้สามารถให้ความเป็นมิตรและเกิดความไว้วางใจจากผู้ป่วยได้มากกว่า นอกจากนี้ในการปฏิบัติงานภาคปฏิบัติของนิสิตยังต้องเกี่ยวข้องกับ ผู้ช่วยทันตแพทย์ การที่สามารถสื่อสารและให้ความเป็นกันเอง จะทำให้เพิ่มประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิริยะ เชิดสธิกรกุล (2546, หน้า 45-46) ดังนั้นบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวจึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิญญา วิศาลาภรณ์ (2522, หน้า 95) ที่พบว่าบุคลิกภาพชอบออกสังคมและกล้าเข้าสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของรสชรินทร์ ฉายแก้ว (2536, หน้า 86-87) อังคณา เทียงธรรม (2546, หน้า 38-39) ที่พบว่า บุคลิกภาพด้านการแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และKing (1998) ที่พบว่า บุคลิกภาพเก็บตัวมีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ไม่สอดคล้องกับเอกรินทร์ คุณยศยิ่ง (2547, หน้า 44) ที่พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

บุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน เป็นตัวแปรบุคลิกภาพที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จากผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตที่มีบุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยนต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยนิสิตที่มีบุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยนต่ำจะมีลักษณะเด่น คือ มีบุคลิกภาพแบบขาดความเข้าใจผู้อื่น จะเป็นผู้ที่ยึดถือตัวเองเป็นใหญ่ มีความสงสัยในเจตนาของผู้อื่น ชอบการแข่งขันมากกว่าที่จะให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ไม่เอนเอียงไปสู่การยอมรับหรือคล้อยตามบุคคลอื่นโดยง่าย ชอบการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันดี

ระเจริญ (2524, หน้า 211-212) ที่พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีบุคลิกภาพ การมีอำนาจเหนือผู้อื่นสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ของพิริยะ เชตสธิกรกุล (2546, หน้า 45-46) ที่พบว่าบุคลิกภาพด้านความเข้าใจผู้อื่นมี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในวิชาชีพทันตแพทย์ เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ทันตแพทย์โดยตรง ซึ่งเป็นผู้ที่เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่น เห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยผู้ที่เป็นแพทย์จะต้องมี ความกรุณาและอยากให้ผู้ป่วยพ้นจากความเจ็บป่วย แต่การวิจัยในครั้งนี้พบว่าบุคลิกภาพด้าน ความสุภาพอ่อนโยนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตทันตแพทย์แต่ละชั้นปี ตั้งแต่เข้าศึกษาจน สิ้นภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2552 อาจเป็นได้ที่มีรายวิชาที่ศึกษาบางรายวิชาที่ทำให้เกิด ผลการวิจัยเช่นนี้ อีกทั้งนิสิตทันตแพทย์ชั้นปีที่ 4 เริ่มเรียนภาคปฏิบัติได้ไม่นาน ต่างจากนิสิตทันต แพทย์ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 ที่ได้กระทำการรักษาผู้ป่วยหรือประชาชนผู้มารับบริการมานานกว่า จึงอาจส่งผลต่อความสุภาพอ่อนโยน เช่นเดียวกับวีระวัฒน์ ปันนิตามัย (2551, หน้า 45) ที่กล่าวว่า กระบวนการทางจิตอันเนื่องมาจากความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดของสติปัญญาและบุคลิกภาพ จะส่งผล ถึงระดับความสามารถในการปรับตัวได้ (Adaptability) อย่างไรก็ตามข้อดีของผู้ที่มีบุคลิกภาพ แบบนี้คือจะเป็นผู้ที่มีความพร้อมจะต่อสู้ในเรื่องที่ตนเองสนใจ

บุคลิกภาพด้านมโนธรรม เป็นตัวแปรบุคลิกภาพที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จากผลการวิจัย พบว่า บุคลิกภาพด้าน มโนธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตที่มีบุคลิกภาพด้านมโนธรรมสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยนิสิตที่มี บุคลิกภาพด้านมโนธรรมสูงจะมีลักษณะเด่น คือ มีความรับผิดชอบสูง ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ยึดมั่น ในระบบระเบียบ เป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างมีจุดมุ่งหมาย มีความตั้งใจแน่วแน่ มีความรอบคอบ ตรง ต่อเวลา เชื่อถือได้ บุคลิกภาพด้านนี้จะเกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางการศึกษาและความสำเร็จใน อาชีพตามผลงานของพิริยะ เชตสธิกรกุล (2546, หน้า 45-46) ที่พบว่าบุคลิกภาพด้านความ รับผิดชอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในวิชาชีพทันตแพทย์ โดยการเรียนของนิสิตชั้นปี ที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 ต้องมีการปฏิบัติงานภาคปฏิบัติซึ่งมีความสำคัญมากเพราะต้องลงมือทำการ รักษาจริงกับผู้ป่วยหรือประชาชนผู้มารับบริการ การวางแผนการรักษาต้องไตร่ตรอง มีระเบียบแบบ แผน และมีวินัยในการรักษา เพื่อให้การรักษาสำเร็จตามเป้าหมาย บุคลิกภาพด้านนี้จึงมี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนงค์ พรหมจักร (2538, บทคัดย่อ) อังคณา เทียงธรรม (2546, หน้า 38-39) Ackerman and Heggstad (1997)

ประคอง จันทรกุล (2531, บทคัดย่อ) ซึ่งต่างก็ได้ข้อสรุปสอดคล้องกันว่าบุคลิกภาพด้านมโนธรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ น่าจะนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการศึกษาของนิสิต คณะทันตแพทยศาสตร์ เช่น การจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนิสิต หรือแนวทางในการให้คำปรึกษา เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนหรือปรับปรุงลักษณะบุคลิกภาพให้ดี
2. ควรมีการติดตามการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพตามโมเดลบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบของนิสิตแต่ละบุคคลจากขณะเริ่มเข้าศึกษา เปรียบเทียบกับขณะสำเร็จการศึกษา เพื่อแสดงถึงผลของกระบวนการและหลักสูตรที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของนิสิตทันตแพทย์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 ว่ามีความสัมพันธ์ต่างกันหรือไม่และมีสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเหมือนหรือต่างกันอย่างไร อันจะช่วยนำผลการที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับกลุ่มนิสิตมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาทันตแพทย์สถาบันต่างๆ เพื่อให้ได้ลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาทันตแพทย์โดยรวม อันเป็นแนวทางในการปรับปรุงการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาให้มีลักษณะบุคลิกภาพตรงตามวิชาชีพมากขึ้น
3. ควรมีการวิจัยลักษณะนี้โดยใช้การวิเคราะห์อื่นๆ เช่น การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ อีกทั้งการวิเคราะห์เส้นทางนั้นทำให้ทราบว่าปัจจัยในรูปแบบใดส่งผลต่อตัวใดบ้าง เพื่อพิจารณารายละเอียดให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น